Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Δώσε μου, Κύριε, απλότητα και βάθος.
Κάνε να μην είμαι περίπλοκος, ούτε κοινότυπος στο καθημερινό μου μάθημα.
Κάνε να υψώνω τα μάτια πάνω από το πληγωμένο μου στήθος μπαίνοντας κάθε μέρα στην τάξη μου.
*Ας **μη φέρνω** μαζί μου στην έδρα τις μικρές μου υλικές μέριμνες, τις κωμικές λύπες μου.*
*Κάμε **το χέρι μου** ελαφρότερο στην τιμωρία και απαλότερο στο χάδι.*
*Ας **επιπλήττω** απρόθυμα για να ΄μαι βέβαιος πως τιμωρώ από αγάπη.*
Το πλινθόκτιστο σχολείο μου ας είναι καμωμένο από πνεύμα.
*Οι **φλόγες** του ενθουσιασμού μου ας γεμίζουν τη φτωχή του είσοδο, τη γυμνή αίθουσα του.*
*Η **καρδιά μου** ας είναι στήλη του, η πιο δυνατή και η θέληση μου χρυσάφι καθαρότερο απ΄ τις κολώνες των πλούσιων σχολείων.*

ΓΑΒΡΙΕΛΑ ΜΙΣΤΡΑΛ
ΧΙΛΙΑΝΗ ΔΑΣΚΑΛΑ-ΠΟΙΗΤΡΙΑ ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΟΜΠΕΛ 1946

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
ΙΕΡΟΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΘΗΒΩΝ
Γ.Σεφέρη 3 – 32. 200 ΘΗΒΑ
Τηλ.και fax: 22620 24282
www.INAgiouNikolaouTouNeou.gr
e-mail: osiomnikolaos@gmail.com

Για σένα Δάσκαλε!

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

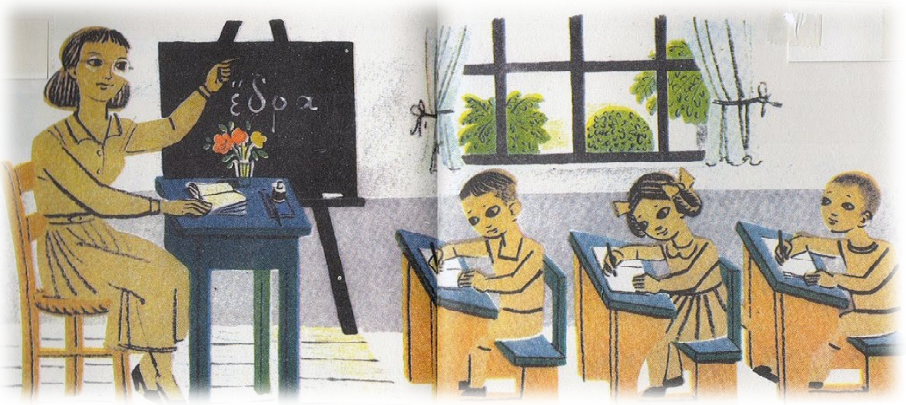

«Είναι μεγάλη υπόθεση ο σωστός δάσκαλος, ιδίως στις μέρες μας! Τα παιδιά είναι άγραφες κασέτες. Ή θα γεμίσουν βρώμικα τραγούδια ή βυζαντινή μουσική. Ο δάσκαλος επιτελεί ιερό έργο. Έχει μεγάλη ευθύνη και, αν προσέξει, μπορεί να πάρει μεγάλο μισθό από τον Θεό. Να φροντίζει να διδάσκει στα παιδιά τον φόβο του Θεού.

Πρέπει να βρουν τρόπο οι εκπαιδευτικοί να περνάνε κάποια μηνύματα στα παιδιά για τον Θεό και για την πατρίδα. Ας σπείρουν αυτοί τον σπόρο, και ας μην τον δουν να βλαστάνει. Τίποτε δεν πάει χαμένο. Κάποια στιγμή θα πιάσει τόπο».

Γέρων Παίσιος

Δάσκαλε υπομονή!

Σμίλεψε πάλι, δάσκαλε, ψυχές!

Κι ότι σ' απόμεινε ακόμη στη ζωή σου,

Μην τ' αρνηθείς! Θυσίασέ το ως τη στερνή πνοή σου!

Χτισ' το παλάτι, δάσκαλε σοφέ!

Κι αν λίγη δύναμη μεσ' το κορμί σου μένει, Μην κουρασθείς.

Εἰν' η ψυχή σου ατσαλωμένη.

Θέμελα βάλε τώρα πιο βαθειά,

Ο πόλεμος να μη μπορεί να τα γκρεμίσει.

Σκάψε βαθειά. Τι κι' αν πολλοί σ' έχουνε λησμονήσει;

Θα θυμηθούνε κάποτε κι αυτοί

Τα βάρη που κρατάς σαν 'Ατλαντας στην πλάτη,

Υπομονή! Χτίζε, σοφέ, της κοινωνίας το παλάτι!

ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ